

Un liberal en el PSC

CARLOS ARBÓ

Arseni Gibert va publicar, el juliol de 2014, *Una falsa història del PSC*. L'autor no és un desconegut en l'àmbit polític. Va ser regidor de l'equip de govern de l'Ajuntament de Lloret de Mar durant el període 1983-2003 (excepte la legislatura 1987-1991, que es va asseure a la banqueta de l'oposició), diputat al Parlament de Catalunya (1988-1993) i senador per Girona (1993-2004).

Al llarg de la seva trajectòria política, també ha ocupat altres càrrecs públics i ha format part de diferents òrgans del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE).

Ara bé, no es tracta de confeccionar un panegíric d'un polític d'alta volada, sinó d'intentar treure l'entrellat d'un llibre polèmic, a mig camí entre la ironia i la nostàlgia, sobre un passat que podia haver estat i no va ser.

La nostra relació durant vint anys, ell com a regidor d'Hisenda i jo exercint les funcions de control i fiscalització dels comptes de l'Ajuntament de Lloret de Mar, no va ser de pacífica avinença, sinó més aviat un cordial combat d'esgrima interminable. Això sí, les discrepàncies mai van traspasar els límits de la legalitat.

Cal destacar en aquest llarg període, a banda de les converses sobre finances locals, els debats sobre temes polítics i econòmics. L'Arseni era un admirador de les idees de Miguel Ángel Fernández Ordóñez (MAFO, inicials del nom i cognom), secretari d'Estat d'Economia i de Comerç en els primers governs de Felipe González i més tard governador del Banc d'Espanya (2006-2012).

Aquest economista era un referent del social-liberalisme que es nodria de la teoria d'Anthony Giddens anomenada «tercera via» practicada pel primer ministre laborista Tony Blair (1997-2007).

Doncs bé, l'Arseni confessa en el llibre ser «un presumpte liberal de centre esquerra» que es trobava a gust en el PSC dels primers anys, es declara «catalanista antinacionalista» i aposta per «un acord estrictament bilateral de Catalunya amb Espanya».

De fet, postula una modalitat de liberalisme llibertari (libertarian en anglès) que defensa la llibertat individual, l'eficiència del lliure mercat i rebutja qualsevol imposició de l'Estat.

El llibre, tot i no ser un producte del ressentiment sinó del desengany, passa comptes amb la majoria de dirigents del PSC i l'autor recalca com les seves premonicions sobre un futur apocalíptic del PSC s'han anat confirmant en el transcurs del temps.

En la quarta part del llibre, titulada «Utopia? No gràcies», apareix el pensament crític d'un personatge que, situat a l'esquerra de la dreta, en la realitat és a la dreta de l'esquerra. És a dir, forma part de la nebulosa d'un centre liberal, en base a un «pragmatisme reformador» que, amb paraules seves, «ajusta el discurs a la praxi».

Feliç aniversari, Arseni.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/05/03/liberal-psc/780970.html?utm_source=rss